

ra, läinud liina ette, ja peitnud ennast senna
ühhe kaljo kopa. Sanud Keiser sedda kuulda,
siis lastnud kobast kinnimürida. Mored mehhed
uinund senna maggama ja magganud 170, 200
ehk koggoni 300 aastat. Pärast sedda aega mur-
tud seält kiirwa, ja woetud nenda kobast lahti.
Kui tule lehk nende maggajatte peäle kâinud, siis
ârkanud üles, ja arwanud ennast agga ühhe ain-
sa õõ magganud ollewad. Agga peagi tunnud
ârra, et luggu teistwisi olli. Sest kui üks neist,
nenda kui enne maggama jâmist, liina läinud
toito ostma, siis seält üsna woõraid innimesi
leidnud, hopis teisi ridis, kui nende ello päwil
kântud, egga olle ükski tahtnud nende wanna rah-
ha tunnistada egga wastowõtta. Widad neid siis
kohto ette, ja seäl sanud kulamisse warral nende
imme luggu selgeks. Dõlnud nemmad siis selle
aia Keisri wasto, et neist õiete nâhha on, et sur-
nud jâlle illestoušwad. Saand se tehtud ja õõl-
dud, siis heitnud keikide nâhhes mahha ja surnud
keik forraga ârra.

Seitsme wenna pârast ligub se sanna Saksa-
ja marahwa suus, et kui sel pârwal saab wihma,
siis peawad 7 nâddalat jârgi wihmased ilmad tul-
lema.

(Tullemal aastal ots.)